

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964557360/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Gode GUD! i Dødens Slud
Ak, ak hvor saae det ud.
Ja Verdens Viisdom den sank med Stank,
Dens Raad med Graad,
Dens Fryd med Uglens fæle Lyd.

2.

JESU! und en salig Stund.
Ja Sandheds Mund!
Jeg har saa klar
Derfor i Ordet Grund.
Men, at jeg maae kun bygge fast derpaa!
Naadens Pagt, i Ordet smagt,
Foragter Dødens Magt.
Ja vist gjør, JESU, din Død min sød,
Din Lejr min Sejr,
Din Striid min Krands, til ævig Tiid.

73

Nr. 340. - LVII.

1.

Vee dig, Edoms trygge Egn,
For den store Dom og Plage,
Som saa mange svare Tegn
Truer med i dine Dage.

1, 6: *Dødens Slud*] tyding af regnskyllet i lignelsen. — 1, 9: *Raad*] plan. — 2, 1: *en salig Stund*] om dødsstunden. — 2, 2: *Sandheds Mund*] Jesus; han kaldes sådan, fordi der lige efter Eliver tale om *Ordet*. — 2, 3-5: vel modsætning til at bygge sit hus på sand, Mt. 7, 24-25. — 2, 3-4: *Jeg har i ordet så klar* (sikker) en grundvold derfor o: for at kunne få den salige dødsstund, l. l. — 2, 5: *derpaa*] på ordets grundvold. — 2, 8: jfr. nr. 333, 3, 4 f. — 2, 9: *Lejr*] vel = krig eller måske = leje (jfr. nr. 54, 3, 10; 216, 4, 2), ou Jesu grav. — 2, 10: *Krands*] sejrskrans. Nr. 340 — LVII. Original. Dette og det følgende digt bærer sammen. Ikke blot er de beslægtede ved at have samme versmåle og ved, at begge hentyder til begivenheder, som varsler om verdens ende (*mange svare Tegn*, der truer med dommen, nr. 340, 1, 2-4; *mange selsom Ting*, hvortil selv Naturen synes knøge, nr. 341, 1, 3-4; *jorden ryster*, nr. 341, 2, 1); men de svarer — åbenbart med hensigt — til hinanden som modsætninger: det første, rettet mod *Edom*, ser »tegningens søm domstrused; det andet, henvendt til *Zion*, ser dem som gædeshed om brøddommens nære komme. Nuordbegivenhederne, særlig det, at jorden ryster, har sikkert som baggrund Lissabons undergang ved jordskælvet den 1. november 1755 (Hans Brix) og vel tillige jordskælvet den 22. december 1759. Om nr. 340-343 som en særlig Lissabongruppe se indledningen s. 15; 19. — 1, 1: *Edom*] det fra Isaa stammende folk syd for det døde hav, Israels hadefulde fjende, genstand for profeternes domsforkyndelse, Sl. 137, 7; Es. 63, 1-6; Jer. 49, 7-22; Ez. 25, 12-14; Am. 1, 11-12; her betegnelse for den ugadelige verden; *trygge*] jfr. nr. 19, 1, 7.